

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/190/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218200930
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218200930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Exipo, s. r. o., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO : 44 873 441, zastúpený: JUDr. Peter Homola, advokát, so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, proti žalovanej: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, K. O., o zaplatenie istiny 279,97 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 19Csp/40/2018 - 39 zo dňa 14. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa mení tak, že:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 41,36 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z istiny 23,39 eur od 24.02.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5,05 % ročne z istiny 17,97 eur od 24.03.2015 do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. V časti zamietnutia zaplatenia istiny 238,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z istiny 2,27 eur od 25.03.2015, s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z istiny 100,- eur od 25.04.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5,05 % ročne z istiny 136,20 eur od 26.05.2015 p o t v r d z u j e .

III. Žalovanej sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie napadnutým rozsudkom prvým odsekom výroku zaviazal žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 12,18 eur s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 24.03.2015 do zaplatenia, druhým odsekom výroku zamietol žalobu v časti o zaplatenie 267,79 eura s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania: zo sumy 23,39 eura od 24.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 8,20 eura od 24.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 25.04.2015 do zaplatenia a zo sumy 136,20 eura od 26.05.2015 do zaplatenia a tretím odsekom výroku rozhodol, že stranám sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd I. inštancie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 53 ods. 9, § 101 a nasl., § 451 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 526, § 544 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb zo dňa 15.10.2014 (ďalej len „OZ“), § 5 ods. 1 a 4, § 43 ods. 12, § 44 ods. 8 písm. k), § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb zo dňa 15.10.2014 (ďalej len „ZoEK“), § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb zo dňa 15.10.2014 (ďalej len „ZoOS“), § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných

elektronických komunikačných služieb zo dňa 15.10.2014 a § 177 ods. 1 písm. a), § 186 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvárali zmluvu ako podnik a účastník podľa § 5 ods. 1 a 4 ZoEK. Zmluvou sa pôvodný veriteľ zaviazal žalovanému poskytnúť „služby uvedené v špecifikácii“ za podmienok uvedených v časti A. napadnutého rozsudku súdu I. inštancie a žalovaná sa zaviazala zaplatiť cenu služieb. Zmluva je vzhľadom na záväzky strán zmluvou o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ZoEK. Pôvodný veriteľ poskytoval žalovanému určité elektronické komunikačné služby podľa § 3 ZoEK, ktoré žalovanej riadne vyúčtoval na základe faktúr. Cena za túto službu bola dohodnutá v zmluve (v špecifikácii) v súlade s § 44 ods. 1 a 2 písm. d) ZoEK. Žalovanej tak v zmysle § 43 ods. 12 ZoEK platne vznikol záväzok platiť za poskytnutú službu. Žalobcom uplatňovaný nárok z tohto titulu je však dôvodný len čiastočne. V dôsledku toho, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor, je súd povinný postupovať v zmysle ešte stále účinného § 5b ZoOS a prihliadať na prípadné oslabenie nároku žalobcu ako dodávateľa vrátane premlčania. Súd si je vedomý rozhodnutia Ústavného súdu SR zo 07.02.2018, PL. ÚS 11/2016, avšak kým toto rozhodnutie nie je zverejnené v Zbierke zákonov, ustanovenie § 5b zostáva naďalej účinné (porov. § 41 a 41a ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov). Keďže vzťah zo zmluvy je vzťahom občianskoprávnym, na premlčanie nárokov z nich plynúcich sa uplatnia ustanovenia § 101 a nasl. OZ. Premlčacia doba je tak v danom prípade trojročná. Splatnosť odmeny za služby poskytnuté za február 2015 nastala podľa faktúry č. 6150094567 dňa 23.02.2015. Žaloba však bola súdu doručená až 26.02.2018, teda viac ako tri roky po splatnosti dlhu, čo znamená, že tento dlh je už premlčaný. Z premlčaného dlhu potom nemôže vzniknúť ani nárok na úroky z omeškania, a preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol (výrok II). Pokiaľ ide o faktúru č. 6150157046 za marec 2015, táto obsahovala viaceré položky, vyčíslené spolu na 23,39 eur. Žalobca si však z nej uplatňoval len 20,38 eur, z čoho možno usúdiť, že žalobca si uplatňuje len prvé dve položky, a to cenu za elektronické služby „Balík Štandard 3+“ a pravidelný mesačný poplatok „Akcia - internet s tabletom“ (spolu 20,98 €). Súd preto skúmal, či je faktúra v tomto rozsahu opodstatnená. Obidve tieto položky sa podľa faktúry týkali obdobia od 01.03.2015 do 31.03.2015. Z obsahu odstúpenia od zmluvy (č. I. 23) však vyplýva, že pôvodný veriteľ 18.03.2015 odstúpil od zmluvy pre omeškania žalovaného podľa § 44 ods. 8 písm. b) ZoEK, ktoré trvalo dlhšie ako 45 dní. Z toho možno usúdiť, že žalovanému sa prestali služby poskytovať najneskôr k 18.03.2015. V takom prípade sú však vyššie uvedené dve položky opodstatnené len v tom rozsahu, v akom sa prekrývajú s obdobím od 01.03.2015 do 18.03.2015. Obe položky sa totiž týkajú „poskytovania služieb“, teda nejde o poplatky, ktoré by neboli závislé od plnenia poskytovateľa rozloženého na určité obdobie. Z tohto dôvodu bolo možné žalobcovi priznať len tú časť odmeny vyúčtovanej faktúrou č. 6150157046, ktorá pripadala na 18 dní z mesiaca marec v roku 2015, v danom prípade teda 12,18 eura. Keďže žalovaná porušila povinnosť zaplatiť túto sumu v lehote splatnosti stanovenej vo faktúre (23.03.2015), je žalovaná v omeškaní (§ 517 ods. 1 OZ) odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti záväzku a žalobca má nárok na úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ) v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na aktuálnu základnú úrokovú sadzbu ECB si žalobca tento nárok uplatnil v súlade so zákonom vo výške 5,05 % ročne. Pretože žaloba je v tomto rozsahu opodstatnená, súd jej v príslušnej časti vyhovel (výrok I).

3. Žalobca si ďalej uplatňoval nárok na doplatenie kúpnej ceny za tablet (100,- eur), ktorý žalovanému poskytol pôvodný veriteľ pri podpise zmluvy. Žalovaná za tento tablet najprv zaplatila 10,- eur. Z čl. 2 ods. 2.2 špecifikácie k zmluve vyplýva, že žalovaná bola povinná uhradiť jednorazový poplatok „Tablet“ (10,- eur), ako aj pravidelné poplatky „Akcia - internet s tabletom“ (3,49 eura). Tieto mala uhrádzať počas doby viazanosti, ktorá bola 24 mesiacov. Pokiaľ by riadne platila, zaplatila by celkovo 93,76 eura. Strany sa ale ďalej v čl. 2 ods. 2.2 špecifikácie k zmluve dohodli, že ak žalovaná nebude plniť dohodnuté podmienky, pôvodnému veriteľovi vznikne právo na „fakturovanie plnej hodnoty zariadenia v sume 100,- eur s DPH“. Vzhľadom na charakter tohto dojednania a súvisiaci pravidelný spôsob platenia poplatku „Akcia - internet s tabletom“ súd dotknutý čl. 2 ods. 2.2 posúdil ako právo veriteľa požadovať predčasnú splatnosť splátok podľa § 565 OZ. Účelom ustanovenia čl. 2 ods. 2.2 špecifikácie k zmluve je celkom zjavne dosiahnuť vznik nároku veriteľa na zaplatenie celej kúpnej ceny za zariadenie po omeškaní s platením jednotlivých splátok. Je zrejmé, že žalovaná svoje povinnosti porušila. Pôvodný veriteľ však skôr, než by si uplatnil svoje právo na fakturovanie plnej hodnoty zariadenia, zvolil iný postup: od zmluvy odstúpil dňa 18.03.2015. Hoci v danej veci ide o občianskoprávny vzťah, účinky odstúpenia od zmluvy sa nespravujú § 48 ods. 2 OZ, ale § 44 ods. 15 ZoEK, pretože ide o osobitné ustanovenie týkajúce sa zmlúv o poskytovaní verejných služieb upravených týmto zákonom, akou je aj zmluva prejednávaná v tomto prípade. Na rozdiel od OZ má odstúpenie od zmluvy podľa ZoEK účinky ex nunc. Okrem toho,

aj samotný čl. 2 ods. 2.1 špecifikácie k zmluve stanovuje, že zmluva zaniká „v prípade ukončenia poskytovania ktorejkoľvek z jednotlivých služieb“. Ako bolo uvedené vyššie, k prerušeniu poskytovania služieb došlo najneskôr 18.03.2015 (bez ohľadu na deň doručenia odstúpenia žalovanému). Odstúpenie od zmluvy sa dostalo do sféry vplyvu žalovanej najneskôr 23.03.2015 (doručenka č. I. 24), čo znamená, že najneskôr týmto dňom nastali podľa § 45 ods. 1 účinky odstúpenia a zmluva zanikla ako celok. Faktúra č. 1153030481 však bola vystavená až 10.04.2015, teda v čase, keď medzi stranami zmluva neexistovala. Keďže zo žiadnych ustanovení zmluvy nevyplýva, že by si pôvodný veriteľ mal zachovať právo na doúčtovanie plnej hodnoty zariadenia aj po zániku zmluvy, treba vychádzať z toho, že toto právo zaniklo najneskôr spolu so zánikom zmluvy, ktorý v konečnom dôsledku privodil sám pôvodný veriteľ.

4. Okrem toho, keďže čl. 2 ods. 2.2 súd vyhodnotil ako dohodu podľa § 565 OZ, treba tiež poznamenať, že žalobca toto svoje právo neuplatnil riadne. Podľa § 53 ods. 9 OZ totiž aj v tomto prípade platí, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Zo zisteného skutkového stavu nevyplýva, a ani to žalobca netvrdil, že by žalovanú vopred upozornil na toto svoje právo. Pre poriadok súd dopĺňa, že v danom prípade ešte prichádza do úvahy posúdenie poskytnutého plnenia (tabletu) ako bezdôvodného obohatenia plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 OZ), a to z pohľadu, či by na jeho vydanie nemohol mať žalobca nárok podľa § 451 ods. 1 OZ. Žalobca však v konaní uplatňuje peňažnú pohľadávku, nie nárok na vydanie veci z dôvodu, že sa ňou žalovaná bezdôvodne obohatila. Je len na žalobcovi, aby žalobu skutkovo riadne vymedzil, pretože jej neskoršia zmena, za ktorú sa považuje aj uvedenie iných rozhodujúcich skutočností podľa § 140 ods. 2 CSP, nie je v tomto spotrebiteľskom spore podľa § 294 CSP prípustná. Žalobca preto nemohol byť v tomto spore v tejto časti vrátane príslušenstva úspešný, a preto súd žalobu v príslušnej časti zamietol (výrok II).

5. Žalobca si ďalej vo faktúre č. 6150285344 uplatnil jednak zmluvnú pokutu a jednak poplatok za faktúru doručovanú poštou. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, zmluvnú pokutu možno podľa § 544 ods. 2 OZ dojednať len písomne. Žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu založil na bode 1.12 cenového výmeru č. 89/2014. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že tento cenový výmer bol síce súčasťou zmluvy (pozri čl. 5 zmluvy), ale nebola žalovanou ako spotrebiteľom osobitne podpísaná. Na zachovanie písomnej formy právneho úkonu sa však vyžaduje, aby bol podpis žalovanej umiestnený na listine, na ktorej sa nachádza dojednanie o zmluvnej pokute (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011). Okrem toho, aj keby súd vychádzal z toho, že písomná forma bola zachovaná, žalobcovi nemožno priznať plnenie z ním označeného ustanovenia bodu 1.12 cenového výmeru č. 89/2014. Ako je totiž zrejme hneď z bodu 1.2 cenového výmeru, cenový výmer sa vzťahuje len na zákazníkov, ktorí si „zvolia elektronický spôsob zasielania faktúry“. Z úvodnej časti zmluvy č. CA1146015542001 je pritom nepochybné, že žalovaná si zvolila „papierovú fakturáciu spoplatňovanú s poštovou poukážkou“. Napokon, aj sám žalobca si vo faktúre č. 6150285344 uplatňuje ako druhú položku poplatok za „faktúru doručovanú poštou“. Pretože žalobca nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, súd nepovažoval za dôvodný ani poplatok, ktorý žalovanému vyúčtoval vo faktúre č. 6150285344 za doručenie faktúry poštou, ktorá sa týkala jedine tejto (neopodstatnenej) zmluvnej pokuty. Takúto službu (zasielanie faktúr poštou) si žalovaná napokon celkom zjavne ani neobjednala. Z týchto dôvodov súd žalobcovi nároky uplatňované na podklade faktúry č. 6150285344 nepriznal (výrok II).

6. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z toho, že žalobcovi ako neúspešnej strane nárok na ich náhradu nepatrí (§ 255 ods. 1 CSP a contrario) a žalovaná by síce nárok na ich náhradu mala, avšak z dôvodu, že jej v konaní pre jej neúčast' žiadne trovy nevznikli, súd jej tento nárok nepriznal (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018; výrok III).

Odvolanie žalobcu

7. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Žalobca uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP), súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP), rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Vzhľadom k tomu, že súd I. inštancie vo výroku I. napadnutého rozsudku rozhodol o príslušenstve pohľadávky bez uvedenia sumy, ku ktorej toto príslušenstvo patrí (aj keď by sa možno zdalo, že je evidentné, že sa jedná o súdom priznanú istinu), žalobca považuje túto výrokovú časť rozsudku za nesprávne formulovanú. Túto skutočnosť žalobca uviedol z dôvodu neskoršej vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Podľa názoru žalobcu mal súd I. inštancie po preskúmaní žaloby a predbežnom právnom posúdení veci postupovať v tomto konaní v zmysle § 138 CSP a vyzvať žalobcu na späťvzatie žaloby. Vo výzve by mohol súd predniesť svoje predbežné právne posúdenie a mohol by konštatovať, že časť žalobcom uplatneného nároku považuje za nedôvodnú. Žalobca mohol následne zaslať vyjadrenie, ktorým by prípadné chybné právne posúdenie súdu vyvrátil. Žalobca sa stotožňuje s názorom súdu I. inštancie ohľadom určenia vzťahu založeného na základe Zmluvy o poskytovaní verejných elektronických a komunikačných služieb č. CA1146015542001 zo dňa 15.10.2014 (ďalej len „Zmluva“), ako vzťahu spotrebiteľského. Keďže sa teda v tomto prípade jedná o spotrebiteľský vzťah, súd, tak ako uviedol v bode 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku, musí pri preskúmaní podanej žaloby aplikovať okrem iného aj ustanovenie § 5b ZoOS. Podľa názoru žalobcu je toto ustanovenie v rozpore s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (rovnaký názor vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky pod vedením predsedníčky Ivetty Macejkovej na verejnom zasadnutí pléna 7. februára 2018), no napriek tomu rešpektujeme skutočnosť, že súd je aj naďalej povinný prihliadať (aj bez návrhu) na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, žalobca poukázal na to, že žaloba bola vypracovaná dňa 22.02.2018 a podaná na pošte dňa 23.02.2018. Na súd bola doručená dňa 26.02.2018. Na základe ustanovení § 101, § 112 ods. 2 a 3 OZ má žalobca za to, že premlčacia doba začala plynúť v deň, kedy sa právo mohlo uplatniť po prvý raz, teda 24.02.2015 (deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry č. 6150094567). Premlčacia doba by teda v zmysle ustanovení OZ mala uplynúť koncom dňa 24.02.2018. Žalobca však poukazuje na skutočnosť, že deň 24.02.2018 pripadol na sobotu a preto sa podľa § 112 ods. 3 za posledný deň premlčacej doby musí považovať najbližší pracovný deň, teda pondelok 26.02.2018. Pre zhrnutie si dovoľujeme konštatovať, že nakoľko bola žaloba doručená súdu v predposledný deň premlčacej doby, teda 26.02.2018, zostali všetky hmotnoprávne účinky podanej žaloby zachované a žalovaný nárok nemožno považovať za premlčaný.

8. Súd v bode 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku analyzoval nárok žalobcu, vyplývajúci z faktúry č. 6150157046. Z tejto faktúry si žalobca v tomto konaní uplatnil len sumu vo výške 20,38 eur. Súd vyvodil záver, že žalobca si z tejto faktúry uplatnil len prvé dve položky, a to cenu za poskytovanú službu „Balík Štandard 3+“ a službu „Akcia - internet s tabletom“. Záver súdu je však nesprávny. Žalobca si z predmetnej faktúry (faktúry č. 6150157046) uplatnil nárok za všetky fakturované položky, pričom nárok na zaplatenie pravidelného mesačného poplatku za poskytované služby si žalobca uplatnil alikvotne. Tak ako súd uviedol v odôvodnení Rozsudku, služby fakturované v predmetnej faktúre sa týkali obdobia od 01.03.2015 do 31.03.2015. Súd I. inštancie ďalej správne poznamenal, že v tomto období došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu (Slovanet, a. s.), k odstúpeniu od Zmluvy. V tejto veci žalobca uviedol, že hoci je v odstúpení od Zmluvy uvedený dátum 18.03.2015, objednané služby boli žalovanej poskytované až do dňa nasledujúceho po dni, kedy bola táto zásielka v zmysle článku VIII, bod 10 a článku XIV bodu 1. Všeobecných podmienok na poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej služby sprostredkovania prístupu do siete Internet (ďalej len „VOP“) Na základe vyššie citovaných ustanovení VOP právneho predchodcu žalobcu má žalobca za dostatočne preukázané, že nárok, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatnil z faktúry č. 6150157046, je opodstatnený.

9. Súd I. inštancie ďalej v bode 20 rozsudku uvádza, že článok 2, bod 2.2 špecifikácie k zmluve posúdil podľa § 565 OZ. S týmto názorom súdu sa nestotožňujeme a považujeme ho za nesprávny. Súčasťou Zmluvy bolo aj poskytnutie Tablet v akciovej cene 10,- eur s DPH, v množstve 1 ks. Súčasťou zmluvy, ktorej podpisom žalovaná vyjadrila súhlas s jej podmienkami, je aj Špecifikácia služieb. Žalobca má za to, že podmienky poskytnutia Tablet boli dojednané riadne a zákonným spôsobom, ich znenie je jasné a zrozumiteľné a žalovaná svojím podpisom Zmluvy potvrdila, že ich zneniu porozumela a súhlasí s nimi. Žalobca poukázal aj na fakt, že rozsah Zmluvy a Špecifikácie služieb nie je viac ako jeden a pol strany formátu A4, pričom ustanovenie bodu 2.2 Špecifikácie je hneď nad podpisovým vzorom účastníka. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nespĺnila podmienky uvedené v bode 2.2 Špecifikácie služby k Zmluve, žalovaná neuhradila zo žiadnej faktúry ani len jeden cent, vystavil pôvodný veriteľ t'archopis vo

výške 100,- eur s DPH vyčíslený vo faktúre. Výška tohto ťarchopisu pritom reflektuje cenu za poskytnutý Tablet po zohľadnení akciovej ceny. Fakturovaným ťarchopisom sa teda doúčtoval cenový rozdiel medzi reálnou cenou Tablet a zaplatenou akciovou cenou. Žalobca zároveň podotýka, že poskytnutý Tablet zostal do dnešného dňa v dispozičnej sfére žalovanej. Základnými zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 a nasl. OZ, sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. V zmysle vyššie uvedeného máme za to, že je nesporné, že právnemu predchodcovi žalobcu vznikla škoda tým, že žalovanej poskytol Tablet a žalovaná zaň nezaplatila dohodnutú odmenu. Pre výpočet vzniku škody ako majetkovej ujmy, ktorá právnemu predchodcovi žalobcu reálne vznikla, opätovne žalobca odkazuje na bod 2.2 Špecifikácie služieb, z ktorého jasne vyplýva, že „plná hodnota zariadenia je 100,- eur s DPH“. Rovnako tak žalobca odkazuje aj na daňový doklad, faktúru v ktorej si pôvodný veriteľ túto sumu reálne uplatnil.

10. Ďalšou nespornou skutočnosťou je to, že žalovaná porušila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy. Hlavnou povinnosťou žalovanej bolo uhrádzať jednak jednorazové ako aj pravidelné mesačné poplatky za poskytované služby. Žalobca má za to, že z predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že žalovaná neuhradila zo žalovaných faktúr žiadnu sumu, čím jednoznačne došlo k naplneniu všetkých zákonných predpokladov pre vznik nároku zo zodpovednosti za škodu. Taktiež máme za to, že príčinná súvislosť, respektíve kauzálny nexus, je v tomto konaní nepochybne preukázaná. Škoda, ktorá vznikla právnemu predchodcovi žalobcu, vznikla práve v dôsledku neplnenia si zmluvných povinností na strane žalovanej. Žalobca má za to, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik nároku zo zodpovednosti za škodu a preto považujeme žalobný nárok za opodstatnený, a to čo do dôvodu ako aj výšky. K zmluvnej pokute za nevrátenie zariadenia žalobca uviedol, že žalovaná svojím podpisom na Zmluve vyjadrila svoj súhlas s cenovým výmerom 89/2014. Žalobca má za to, že ustanovenia týkajúce sa zmluvnej pokuty sú uzavreté platne. Cenový výmer bol zároveň žalovanej odovzdaný pri podpise zmluvy. Tvrdenie súdu, že cenový výmer sa vzťahuje len na zákazníkov s elektronickým doručovaním faktúr považuje žalobca za nesprávny, keďže dojednania v zmluve majú prednosť pred ustanoveniami v cenovom výmere a v Zmluve tak ako to žalobca už uviedol, žalovaná vyjadrila svoj súhlas s cenovým výmerom. Na záver žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

11. Vyjadrenie žalovanej nebolo podané.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

13. Žalobca sa žalobou doručenou súdu I. inštancie dňa 26.2.2018 domáhal zaplata sumy 279,97 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 23,39 eura od 24.2.2015 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 20,38 eura od 24.3.2015 do zaplata, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 100,- eur od 25.4.2015 do zaplata a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 136,20 eura od 26.5.2015 do zaplata. Právny predchodca žalobcu v žalobe uviedol, že dňa 15.10.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu a žalovaná zmluvu o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb č. CA1146015542001 (ďalej len „Zmluva o poskytovaní služieb“). Zo Zmluvy o poskytovaní služieb vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanej počas platnosti tejto zmluvy všetky objednané a zakúpené služby a žalovaná sa zaviazala platiť právemu predchodcovi žalobcu za poskytovanie služieb podľa zmluvy dohodnutú odmenu. Prílohami Zmluvy o poskytovaní služieb bol Cenový výmer č. CV 89/2014 a Špecifikácia služieb. V rámci Zmluvy o poskytovaní služieb právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej Tablet v akciovej cene. Pre prípad, že účastník nebude plniť podmienky uvedené v bode 2.2 Špecifikácie služby k Zmluve o poskytovaní služieb, bolo v tomto bode zakotvené právo poskytovateľa na fakturovanie plnej hodnoty zariadenia vo výške 100,- eur. Fakturovaným ťarchopisom sa doúčtoval cenový rozdiel medzi reálnou cenou Tablet a zaplatenou akciovou cenou. Súčasťou Zmluvy bolo ďalej

aj zapožičanie zariadenia „Set-top-boxu STB Motorola 1003“ v množstve 1 ks. Pre prípad poškodenia, zničenia, nevrátenia výpožičky Set-top-boxu bola v bode 1.12 Cenového výmeru č. 89/2014 dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 135,- eur. Žalovaná riadne a včas nespĺnila svoje zmluvné povinnosti a zapožičaný Set-top-box nevrátila. Žalobca si voči žalovanému uplatňoval pohľadávku za poskytnuté služby istinu vo výške 23,39 eura s príslušenstvom splatnú ku dňu 23.2.2015 (faktúra č. 6150094567), pohľadávku vo výške 20,38 eura splatnú ku dňu 23.3.2015 (faktúra č. 6150157046), pohľadávku vzniknutú za nesplatený ani nevrátený Tablet vo výške 100,- eur (faktúra č. 1153030481) a zmluvnú pokutu vo výške 135,- eur za nevrátenie Set-top-boxu a 1,20 eura za doručenie faktúry (faktúra č. 6150285344).

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 122 ods. 1 až 3 OZ lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

17. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

18. Podľa § 44 ods. 12 ZoEK odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

19. Súd I. inštancie pri rozhodnutí zamietnutia nároku vyplývajúceho z faktúry č. 6150094567 vo výške 23,39 eura zdôvodnil, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že splatnosť odmeny za služby poskytnuté za február 2015 nastala podľa tejto faktúry dňa 23.2.2015 a žaloba bola súdu doručená 26.2.2018, teda viac ako tri roky po splatnosti dlhu, čo znamená, že tento dlh je už premlčaný. Súd I. inštancie tak ex offo považoval tieto za premlčané v zmysle § 5b ZoOS a v tejto časti žalobu zamietol aj s úrokom z omeškania. Odvolací súd však o odvolaní v tejto časti musel prihliadnuť na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 11/2016 zo dňa 7.2.2018. Nález bol vyhlásený 27.9.2018 od kedy je záväzný. (účinnosť vyhlásená Nálezom č. 271/2018 Z. z.) Keďže Ústavný súd SR rozhodol, že ustanovenie § 5b ZoOS nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stráca § 5b ZoOS účinnosť, rozhodnutie pri aplikácii uvedeného § 5b je protiústavné. Odvolací súd tak pohľadávku vyplývajúcu z faktúry č. 6150094567 vo výške 23,39 eura priznal v celosti spolu s príslušenstvom.

20. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu I. inštancie, podľa ktorého o pohľadávke vyplývajúcej z faktúry č. 6150157046 vo výške 20,38 eur rozhodol, že je dôvodná len v časti 12,18 eura spolu s príslušenstvom. Súd I. inštancie výšku priznaného nároku odôvodnil tým, že usúdil, že žalobca si uplatňoval iba prvé dve položky z faktúry a to za elektronické služby „Balík Štandard 3+“ a poplatok „Akcia - internet s tabletom“ (spolu 20,98 eura). Z formulácie odôvodnenia rozhodnutia v tejto časti však vyplýva, že uvedené tvrdenie nebolo riadne preukázané nespornými dôkazmi a išlo iba o domnienku súdu I. inštancie. Rovnako sa odvolací súd nestotožňuje s vyčíslením priznanej pohľadávky z faktúry č. 6150157046, pretože súd považoval za deň kedy právny predchodca žalobcu prestal poskytovať služby žalovanej, deň kedy vyhotovil písomné znenie právneho úkonu - Odstúpenie od zmluvy (č. I. 23). Súd I. inštancie ani v tomto prípade hodnoverne nepreukázal skutočnosť, že k ukončeniu poskytovaniu služieb zo strany žalobcu došlo už 18.03.2015. Zo znenia § 44 ods. 12 ZoEK vyplýva, že odstúpenie

od zmluvy je účinné až jeho doručením druhej strane, čiže v tomto prípade žalovanej, ku ktorému došlo dňa 23.3.2015. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z čoho mal súd I. inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu porušil zákonné ust. § 44 ods. 12 ZoEK a služby prestal poskytovať už k dátumu vyhotovenia odstúpenia od zmluvy. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že správne mala byť žalobcovi priznaná suma za mesiac marec vo výške 17,97 eur spolu s príslušenstvom (1,20 eur za upomienku + 1,20 eur za faktúru doručovanú poštou + pomerná časť za Balík Štandard 3+ a Akcia - internet s tabletom za marec 20,99 eur x 23 dní/31 dní = 15,57 eur).

21. Odvolací súd považuje za vecne správne rozsudok v časti pohľadávky vyplývajúcej za Tablet pohľadávky vyplývajúcej za nevrátenie Set-top-boxu a 1,20 eura za doručenie faktúry. Žalobca si uplatnil nárok vyplývajúci z bodu 2.2 Špecifikácie služieb Zmluvy č. CA1146015542001, podľa ktorého v prípade, že účastník (žalovaná) nebude plniť podmienky uvedené tomto bode má poskytovateľ právo na fakturovanie plnej hodnoty zariadenia v sume 100,- eur s DPH. V bode 2.1 Špecifikácie služieb sa strany tohto konania dohodli, že ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, v prípade ukončenia poskytovania ktorejkoľvek z jednotlivých služieb Zmluva zaniká ako celok. Z bodu 2.1 Špecifikácie služieb Zmluvy č. CA1146015542001 a § 44 ods. 12 ZoEK vyplýva, že právo na zaplatenie 100,- eur vyplývajúcej z bodu 2.2 Špecifikácie služieb Zmluvy č. CA1146015542001 zaniklo spolu so zánikom zmluvy o poskytovaní služieb a z tohto dôvodu nemohla vzniknúť ani pohľadávka na základe tohto bodu. Žalobca však v žalobe nepreukázal ďalšie právne dôvody, na základe ktorých by mal právo na peňažné plnenie v súvislosti s plnením súvisiacim s Tabletom.

22. Z ust. § 544 OZ vyplýva, že strany pre prípad porušenia zmluvnej pokuty môžu dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník povinný zaplatiť pre prípad porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsob jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 OZ, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri zmluvnej pokute je obligatórna písomná forma dojednania, ktorá mimo iného musí byť individuálna (nie formulárová) a musí byť zmluvnými stranami podpísaná, pretože inak je neplatná.

23. Dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 135,- eur pre prípad poškodenia, zničenia alebo nevrátenia výpožičky Set-top-boxu uvedené kritériá nespĺňa. V Zmluve o poskytnutí služieb o tejto pokute nie je žiadna zmienka, iba v bode 5. je odkaz na Cenový výmer č. 89/2014, v ktorom je táto zmluvná pokuta jednostranne uvedená zo strany dodávateľa, a ktorý nie je žalovanou podpísaný. K odvolacej námietke žalobcu, že Cenový výmer je súčasťou zmluvy, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého ani zo samotného technického spojenia zmluvy a všeobecných podmienok (a teda aj Cenového výmeru) nemožno vyvodiť, že obsahuje nepochybný prejav vôle účastníkov konania. Keďže Cenový výmer nebol zmluvnými stranami podpísaný, nie je možné dospieť k záveru, že by bola dodržaná zákonom (§ 544 ods. 2 OZ) vyžadovaná písomná forma dojednania zmluvnej pokuty. Keďže vyžadovanie zaplatenia zmluvnej pokuty nebolo oprávnené, nebolo oprávnené ani vyžadovanie poplatku - faktúra doručovaná poštou vo výške 1,20 eura za doručenie faktúry uplatňujúcej zmluvnú pokutu.

24. Preto súd I. inštancie správne žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a pohľadávky za Tablet zamietol, vrátane nároku na úroky z omeškania nad zákonom možnú výšku. Jeho rozhodnutie bolo odvolacím súdom v tejto časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne vo výroku potvrdené. V časti žalovanej pohľadávky za február a marec z vyššie uvedených dôvodov neboli splnené podmienky pre potvrdenie, ani pre zrušenie napadnutého uznesenia, odvolací súd preto podľa § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu I. inštancie zmenil výrok I. a II. uvedeným vo výroku I.

25. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní vo väčšej časti úspešná. Z dôvodu, že žalovaná ale preukázateľne a účelne nevynaložila žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

26. Tento rozsudok bol prijatý v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).